

SOPRONI UJSÁG

(az „Oedenburger Zeitung“ politikai napilap magyar része.)

Előfizetési feltételek:

A „Soproni Ujság“, az „Oedenburger Zeitung“ kibővítést képezvén külön nem adatik el sem egyes példányokban, sem előfizetésben.
Előfizetési ára a teljes lapnak negyedévenként: helyben 5 korona, vidékre 6 korona 25 fillér. Egy példány ára 6 fillér.

Kiadóhivatal és szerkesztőség:

Romwalter K. és fiánál, várkerület 121. szám.

Távbeszélő 25. szám.

Hirdetések díjtétel szerint,

mely kívánatra mindenkinek díjmentesen megküldetik.
Hirdetési megrendelések, előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatalba küldendőek.
Mindennemű fizetés teljesítési helye Sopron.

Mutatványszám.

Kérjük lapunkat megbirálás végett elolvasni és ismerőseinek rendelkezésére bocsátani!

Hát megint Nyitra.

Sopron, 1895. április 3-án.

Az a picinyke város a nyugoti Kárpátok aljában talán soha el nem gondolta, soha nem is álmodta, hogy egykoron még olyan szomorú nevezetességre is jut, mint a milyenre jutott. Ám gyakorta válnak a törpékből óriások, csak legyen, a ki elkészítse azt a pódiumot, a melyre a pózok csinálásában, jártas kezek felilleszthetik. Az ügyes kezek Nyitrán is munkálkodtak és miután tapasztalataikkal visszatérve Budapestre, csináltak a képviselőházban nagy-szerű heczet és a hecz nyomán páros bajviadalokra való készülődést, — ma ismét ott vagyunk, hogy skandalum készül Nyitrán.

Reméljük, hogy az erkölcsbírák főbirái most is ott lesznek a kis tót városkában és az igazság, a választás tisztasága és a szabadság szent jogainak megvédése érdekében, minden tőlük telhetőt érvényesíteni fognak. Mert valóban méltó rá, hogy feljegyeztessék mindaz, a mi Nyitrán megesik a végből, hogy lássa és okuljon rajta minden parlament: hová fajulnak a dolgok, ha az ellenzék fejét vesztve kiesett

arról az utról, a melyen megőrizheti méltóságát és politikai súlyát.

Követni a dolgok logikai eszményét, elmondjuk, hogy Latkóczy lett a nyitrai mandátumról. Lemondását nyílt levélben közölte választóival. Érdemes e levelet olvasni, mert belőle fennhangon beszél a politikai érettség és a publicisztikai gentlemenség. Latkóczy levelében a szabad-elvűpárt mély és igazi elszörnyűködése szól ama izgága aknamunka fölött, a melylyel aláassa a nép nyugalmát és boldogulását az a botrányos hereze-hureza, a melylyel az ellenzék egyik-másik árnyalata kívánja érvényre juttatni azt az elvet, miszerint az ellenzéknek egy nagy kötelessége van csak: kormányt szekirozni, ha már a politika eszközeivel buktatni nem lehet. . . . Önérzetére hivatkozik Latkóczy, a mely azt sugallja, hogy ne fogadjon el olyan megbízást, a melyet a törvényesség hiányának még csak gyanuja is terhel! . . .

Ha ilyen önérzet volna mindazokban, a kik a legszentebbnek tartott érzelmek nevében kéri e voksokat?! . . .

Avagy az is önérzet, hogy a Zichy-párt hívei birokra kelnek a Janits-párt híveivel és lebunkózzák őket, meg kitépik zászlóikat, hogy sárba tapodják?! . . .

Zelenyák néppárti képviselő ur immáron a nyitrai kerületben van és bizonyára oszt bölcs politikai tanácsokat híveinek. Valószínű, hogy nem ő oktatja a lelkes híveket arra, hogy tépjék le Janits zászla-

ját, de az a kérdés, hogy nem-e az ő nyitrai utazásával kapcsolatos az, a mit jelez a félhivatalos, hogy a községekben a papok szakadatlanul izgatnak.

Mi nem akarjuk azt mondani, hogy a tisztelendő uraknak nem szabad a maguk politikai meggyőződéséért sikra szállani. Ha szent hivatásukkal összeegyeztethetik, ám tessék. De hogy jóval a választás előtt izgatni járjanak községről-községre, az talán mégsem méltó a vallás szolgájához.

Ám legyen a dolog bármiképpen, a fődolog, hogy győzzön a jó és tiszta, legyen az a nyitrai választás, nehogy pirulnia kelljen az önérzetes embernek a nyitrai mandátum láttára.

Kíváncsiak vagyunk, hogy az erkölcsbíró képviselő urak közül hányan randulnak a második választásra Nyitrára, a hol egynéhány lap biztos fölteveése szerint kétségbevonhatatlan, hogy ifj. Zichy Jenő grótot megválasztják.

Vederemc!

—f.

Politikai hírek.

A politikai helyzet. A képviselőház a bizottságok megalakításával van elfoglalva és a húsvéti szünetek előtt érdemleges tárgyalásba már nem bocsátkozik. Beavatott körökben azt hiszik, hogy a húsvéti pihenés és a képviselő uraknak választóikkal való érintkezése nyugodtabb hangulatot hoz majd a tárgyalások menetébe. Az ünnepek után mindenekelőtt az egyházpolitikai törvényjavaslatok még hátra lévő részével foglalkozik a képviselőház, amely a delegációknak

támogatni fogom . . . hiszem, hogy a kegyeimes ur . . .

— Oh, a kegyelmes ur oly jószívű!

— Jól van . . . majd meglátjuk . . . most elmehet.

Kovács Jeromos azonban ezuttal nem esalódott: kinevezték irnoknak, husz évi várakozás után! Oh mily nagy volt az öröme!

A hivatalban az irodaigazgató azt mondta neki, hogy elvárja, hogy ezentul még szorgalmasabb lesz, mint eddig volt s miután ő ezt ünnepelesen megtogadta és a hivatalos órákat pontosan kitöltötte, örömtől repeső szívvél vitte meg a jó hirt családjának.

— No gyerekek, szól, ma délután a város-
ligetbe megyünk — villamos vasuton!

A gyerekek csak úgy tapsoltak örömben.

— De, Jeromos, nem mehetnének gyalog? — kérde aggódva a felesége.

— Telik, feleség, telik!

A fiatal irodaigazgató nem bánta meg, hogy Kovács Jeromos előléptetését támogatta. Dolgozott öt ember helyett, és mint a hivatal nestora, jobb keze volt a dolgozni nem nagyon szerető irodaigazgatóknak. Gyakran éjfélutánig is dolgozott odahaza és mikor felesége zsémbelt e miatt, mert hát „arra való a hivatal“ és a „petroleum is nagyon drága,“ rendesen csak ennyit mondott:

Valamivel csak meg kell hálálnom főnökeim jószágát.

Ha azonban az irodaigazgató dolgozni nem nagyon szeretett, annál jobban szeretett vadászni. Pestmegyei ember lévén, tömérdek ismerőse volt a főváros környékén, akik mindig szívesen látták, mint ügyes puskás embert a körvadászatokra. Csakhogy az az átkozott hivatal nagy ellensége a körvadászatoknak! Azaz, hogy másnál az, de aki-nek olyan jobb keze van, mint Kovács Jeromos,

annál nem az! Az mehet akár Afrikába is orosz-lánra vadászni.

Az irodaigazgató ur azonban csak nyulakra járt vadászni, nem is Afrikába, hanem csak a főváros környékére. De azért gyakran távol volt oly sokáig, mintha valósággal Afrikába ment volna. Mikor aztán visszatért, az irodában mindent a legnagyobb rendben talált, nem volt ott hátramaradás semmiben. Nem fektűt olyankor Kovács Jeromos mind a két fülére.

De egy ízben az irodaigazgató, a ki két heti távolmaradás után a szokottnál is vigabban tért haza a körvadászatról, világosan értésére is adta meglepődését.

— Kovács, szól, ha így folytatja, magából még irodatiszt is lehet.

Kovács Jeromos izgatottságtól kipirult arez-
czal mondotta el ezt a feleségének.

— Öregem, mondá az asszony, vigyázz, te még nagyravágyó léssz!

— De a főnök ur mondta!

— Ejh, hisz mondanak az ilyen urak min-
dentéül . . . ha te azt mind elhiszed!

Hát bizony jó sokáig úgy látszott, mintha az asszonynak lett volna igaza: Kovács Jeromos maradt az, ami volt: irnok. Meg is öregedett már, a főnökjével együtt; csak hogy, míg az öregedés Kovács Jeromos munkabírásan éppen nem fogott ki, addig a főnök ur munkaszeretete erősen megesappant. Vadászatokra ugyan most már ritkábban járt, de azért most még inkább felhasználta a „jobb kezét“. És ez a jobb kéz dolgozott, dolgozott, mint egy gép és utóvégre is nem a pessimistáknak, hanem azoknak lett igazuk, akik azt tartják, hogy az igyekezet, a szorgalom, a buzgóság mégis csak elnyerik jutalmukat egy napon.

(Vége következik.)

TÁRCZA.

A hálátlan.

— A „Soproni Ujság“ eredeti tárczája. —

Írta: **Ujváry Béla.**

Husz évig díjnok volt. Körmölt szorgalmasan, pontosan, mint egy gép. De azért mégsem volt tökéletes gép, mert nagyravágyás lakozott benne: irnok szeretett volna lenni. Csakhogy az nem ment olyan könnyen! Főnökei, kik elismerték, sőt dicsérték szorgalmát, mindig hitegették. Azért mondom, hogy „főnökei,“ mert az alatt a husz év alatt három irodaigazgatót látott távozni, az egyiket Pensionopolisba, a másikat magasabb hivatalba, a harmadikat a legmagasabb színe elé.

Az új irodaigazgató alatt még nagyobb szorgalommal körmölt, mint addig, mert már haza is vitt aktákat, a melyekről a novellairók hite az, hogy azok rendesen „porosak.“ Mikor aztán azt hitte, hogy eléggé magára vonta szorgalmával főnöke figyelmét, beállított hozzá s elmondta neki kívánságát.

— Hjah! . . . barátom, Kovács Jeromos, nem megy az oly könnyen, mint maga gondolja!

— De hiszen, kérem alázattal, immáron vagy husz éve, hogy díjnok vagyok és . . . úgy hiszem . . . kötelességeimet mindig pontosan . . .

— No hiszen az igaz — szól a fiatal irodaigazgató erős orrhangon — nem volt nagyobb kifogás.

— Nagyobb kifogás? — kérdi megdöbbenve Kovács Jeromos.

— Azaz, hogy . . . meg vagyunk vele elégedve . . . majd meglátjuk; hagyja csak itt a kérvényét . . . van rajta ötven krajczáros bélyeg? . . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

. . . van . . . jól van . . . én a magam részéről

májusban megkezdődő tárgyalásig több apró törvényjavaslatot szeretne elintézni. Még a delegáció tárgyalásának megkezdése előtt kivanja a kormány a főrendiházban tárgyalatni a vallás szabad gyakorlathoz és a zsidók recepeziójáról szóló törvényjavaslatokat, mivelhogy általános az óhaj, hogy a delegáció ülésései fölött ne kóvályogjanak azok a vihart jelző felhők, amelyek a magyar országgyűlés két házának egyetértését hosszabb ideje megzavarták. A 67-iki kiegyezés alapján álló politikai pártok fuziójának kérdése az év vége előtt aligha kerül újonnan szóba. Beavatott körökben azt hiszik, hogy a delegáció tárgyalásai talán ezt a fontos és nagy kérdést is siettetni fogják vagy a végleges megoldás, vagy az újból való kísérletezés abban hagyása elé. A nyári szünet fogja ezt a kérdést legjobban megérlelni.

A képviselőház munkarendje. Ma nyert információtunk teljes mértékben megerősítik azt a korábbi értesülésünket, hogy a képviselőház a husvétii szünet előtt csupa apróbb javaslatokat tárgyal. — Így elintézi a törvényes kamatláb leszállítására vonatkozó törvényjavaslatot; a valutabizottságnak mult évi működéséről szóló jelentéseit; a szőlődezsma váltásai tartozások lerovására adandó újabb állami kedvezményekről szóló törvényjavaslatot; a tengeri hajók építésének állami segélyben részesítésére, valamint a közösgyűlési póthitelre vonatkozó törvényjavaslatokat; a konstantinápolyi nagykövetségi nyaralók építéséről szóló pénzügyminiszeri jelentést. Ez a Bánffy-kormány parlamenti munkaprogramja a szünet előtt, a szünet után következnek a delegációk, s akkor jelentékenyebb javaslat nem kerül sorra.

Az osztrák képviselőházban a kereskedelmi miniszterium költségvetését tárgyalják. Hallvich előadó azt a kérdést intézte a miniszterhez, hogy vannak-e a kormányhatározott irányelvei a magánvasutak állandósítását illetőleg, és ha igen, gondoskodik-e a kormány kellőképpen arról, hogy sem az államháztartás egyensúlya, sem a valutarendezés menete meg ne zavartassék? — Az interpellációra legközelebb válaszol a miniszter, a kinek nyilatkozatát mindenfelé nagy érdeklődéssel várják, a valutarendezésre vonatkozó része miatt.

Bismarck ünneplése foglalkoztatja még ma is az egész politikai világot, a mely egyértelműen hajlik meg a nagy kancellárnak földrészeket intező szelleme előtt. A nyolczvanéves Bismarck iránt hódolattal van eltelve mindenki. De legőszintébb az elismerés a németek részéről, a kiknek szeme előtt lejátsszódik újból az utolsó ötvenév története. Feltűnést keltett mindenütt a német császárnak nyilatkozata a Bismarck-dinernél Buol és Spahn képviselőházi elnökökkel szemben, a kiknek értésére adta, hogy mennyire megütöztött a képviselőháznak Bismarckkal szemben tanúsított magatartása fölött.

A belga munkások pártjában erős és radikális irányú a forrongás. Genf-ben százával vonultak tegnap az utcákon végig a munkások, hangosan kiáltva, hogy éljen a köztársaság és az általános szavazati jog! A képviselőházat, a melyben most tárgyalják a községek rendezéséről szóló törvényt, katonák őrzik. Az egész országban nyomott a hangulat. Azok a katonai őrségek, melyeket a miniszterium Lüttichbe, Flandriába és Hennegauba küldött nemcsak a munkások körében keltett ellenszenvet, hanem a polgároknak is. A választási reform csak a kormányt elégíti ki, más senkit.

Hentzi szobor.

Április 4-én.

Budán, azon a téren, a melyet a miniszterelnök palotája. József főherczeg otthona, meg a honvédelmi miniszterium szegélyeznek egy felől, más részről pedig a királyi palota háta nyílik le, áll az az érezbe öntött emlék a melyet Hentzinek emeltek.

Ki tagadhatná, hogy nem nagyon vegyes érzelmekkel néz a szoborra minden magyar?!

De hogy azért magyar szivben fogamzhatnék meg olyan érzet, a mely tilos merényletben akarná ezt a szobrot onnan dinamittal, oroszva, éjnek éjjelén elsöpörni, — az lehetetlen. A ki azt tette, vagy a kik azt tették, lehetnek nyelvre magyarok, — de karakterre nem azok. A magyar ember nyíltan teszi, a mit tenni akar. Oroszva nem ront sem ellenfelére, sem annak emlékére. A magyar gavalér, és nem viszi kofa módra piacra azt, a mi fáj neki. Gyilkokkal, dinamittal nem dolgozik a magyar.

Oktalan is, gyáva is az a merénylet, a melyet a mult éjjelen intéztek a szobor ellen. Ószinte

sajnálattal vette tudomásul mindenki; mert nem méltó a magyar gavalér nemzethez és mert helytelen következtetésekre csábítja azokat a köröket, a melyek mindig hajlandók bizalmatlankodni irántunk.

Ha majd egyszer megöregszik az a szobor, úgy is lomtárba kerül. Elvitele ma akár békés, akár erőszakos módon olyan érzelmekbe ütöknék, amelyeket nekünk nagyon, de nagyon kell respektálnunk. A Hentzi-szobornak ügyéről még csak beszélni is a tapintatnak, a kiméletnek és a gyöngédségnek óriási porceziója szükséges, mert a szobor léte vagy nem léte érzelmi dolog, a mely fölül beszélni se jó, amelyet diskutálni lehetetlen.

Százszorta rosszabb az erőszak használása. Ezer átok ül rajta, ha éjszaka fogamzik meg és sötétben munkál.

A sötétségből fakadó eszmék nincsenek termékenyítő hatással. A népszabadságnak minden intézménye nyilvános hódítás útján lett az emberiség közkinésévé. A titok lehet eszköze a gyanus szándéknak, de nem lehet eszköze a nemzet legitím óhajásainak.

A magyar természettel nem fér össze sem az összeesküvés, sem a merénylet. Miért? Mivel megszoktuk fajrokonok nélkül, a magunk erejével élni. A titkolódzás pedig nem egyéb, mint a gyengeség bevallása. A konspiráció és a merénylet mindig azt jelenti, hogy a szándék végrehajtásához hiányzik az erő érzete.

Ismétlem, a mult éjszakai kísérletnek jelentősége nincsen. Aki csinálta, hőbortos megmondolat-ságból csinálta. Ez a kísérlet sem azt jelenti, hogy a nemzeti érzület megerősödött, sem azt, hogy a nemzeti hűség esökkent. Egy kellemetlen incidens az egész, mely a rendőrségi keretekben megoldást és elintéztést nyer.

A megyéből.

Büdöskút, április 2. [Saj. tud.] (Tűzoltók ajándéka. — A gazdák panasza. — Vadászati kilátások.) Az Első Magyar Általános Biztosító Intézet a helybeli önkéntes tűzoltó egyesületnek 25 frtot ajándékozott. — Községünk gazdái kétségbe vannak esve a rossz időjárás miatt. Még semmit sem vethettünk. Ha a rossz esős idő így tart, alig van reményünk arra, hogy zabot és rozst vethessünk. Mindennel el vagyunk maradva. Még a fát sem oszthattuk ki, mivel a fázánvadászat előtt a fát elvinni nem lehet; a vadászat óta pedig az óriási havazás miatt nem lehetett a fát elvinni. Most pedig már késő. — Nyul és fogoly rengeteg sok van határunkban, ami pompás reményekkel kecsegteti a vadászokat a jövő évadra. Hogy sok nyul maradt, mutatják a szőlőkben végzett pusztításai.

A „szürke ház“ vagy Sopron titkai.

Ez czimbor olvasásánál bizonyára azt kérdezi egyik-másik olvasónk: „Hol vannak Sopron titkai? Hiszen helyi lapjaink ezekről sohasem tesznek említést.“ Pedig vannak és hogy helyi lapjaink nem tesznek említést róluk, az természetes; a titok nevezetesen a hivatalos titok, az igazság fényét terjesztő nyomdafestéket kerüli; olyan az mint a kísértet.

A mi „szürke házukban“ a tisztviselőket mind, a polgármestertől az utolsó Sanyaru Vendelig, a titkolódzás és hallgatás szelleme hatja át; jelszavuk: a hivatalos titok megőrzése. A „szürke házukban“ mindent hivatalos titoknak mondanak, a mi falain belül történik, még azt is, a mi nem történik; ilyeneket elárulni a világért sem szabadna a tisztviselőnek, ha csak kötelességmulasztást nem akar elkövetni.

A városi közigazgatásban az igazi hivatalos titkok száma közel áll a zerohoz. Alig van ügy a város házában, melyet hivatalos titoknak kellene tartani. Tehát alapos tévedés, hogy tisztviselőink a város minden dolgát a titok leple alatt tartják. Városi közigazgatásunk majdnem kizárólag nyilvános jellegű; a mai adminisztráció nem önkénybatalom, mert felelősséggel tartozik a közgyűlésnek és őszinteséget várhat jogosan az adófizető polgár. A tanács és a többi tisztikar az adófizető polgárok bizalmából ülnek a zöld asztal mellett.

Elég baj az, hogy a tisztviselők kara valóságos bürokratikus organismus, mely aktáit spanyol fal mögé rejti és — hallgat. Ez a felfogás a muszkák közt talán politikailag jogosult, de nem nálunk, az alkotmányos Magyarországon, melynek törvényei a polgárnak autonóm jogokat biztosítanak az önkormányzatban.

A tisztviselő nem teljesíti kötelességét, ha egyszerűen feldolgozza jól, rosszul aktáit; munkásságát kötelességszerűen megítéli a közgyűlés és jogosan megbírálja a sajtó. Innen van, hogy a soproni sajtó nem igen szokta dicsérni tisztviselőinket. Bizony, jutna pedig nekik a dicséretből több is, ha kevesebbet titkolódnának.

Igy a városi közgyűlés gyakran a legfontosabb reformtervekkel csak a zöld asztal mellett ismerkedik meg, persze csak dióhéjban, a nem mindig alapos előterjesztésekből és a tanács nem mindig esalhatatlan javaslatáiból. Milyen lehet azután a közgyűlés határozata? Bizonyára csak felületes!

Tagadhatatlan, hogy a viszonyok javultak a képviselők klubjának fennállása óta és a határozatok alaposabbak. Csakhogy e klubnak nem minden képviselő a tagja, sőt még a tisztviselők sem mind; pedig ezek odaválók volnának.

Helyesebben eselekednének a tisztviselők, ha kevesebbet titkolódnának és inkább a nyilvánosságnak dolgoznának; ha nem kerülnék a jogos, tárgyilagos kritikát. Az a hivatalos titok csak a bürokraták képzeletében él. Hiszen a tanácsülés, a közigazgatási bizottság nyilvános jellegűek. A rendőri tárgyalások is nyilvános hivataloskodások. Az évi jelentés nem-e a nagy közönségnek szól? Hol maradnak hát a hivatalos titkok?

Másutt, ha valami reformeszmé megszületik, első sorban a sajtót veszik igénybe, mely a nagy közönséggel megismerteti és ellenezeteket provokál. Így azután a pro és contra tüzeben megvizsgál a terv minden salaktól s a zöld asztal körül ülő képviselők könnyen és meggyőződéssel szavazhatnak.

Tehát a sajtó könnyebbé teszi a tisztviselő és a képviselő dolgát. Nálunk azonban a városi ügyekkel csak utólagosan lehet megismerkedni, a közgyűlésről szóló referádákban.

A sajtó jogosan várhat hivatalos támogatást, információt. Nálunk pedig a tisztviselőt talán még hazaárulónak bélyegeznék, ha egy lapnak itt-ott egy-egy cikket megszelene juttatni. Ezen állapotok egészségtelenek. Bontsuk le a chinai falat, mely a „szürke házat“ körülveszi. Felre a „czoppfal“! Felre a titkolódzással! A polgár látni akar, és pedig tisztán látni. Ehhez joga van.

Nos, lássuk! Napirendre kerülnek: a tisztviselők fizetésének rendezése, a rendőri tisztviselők szaporítása, a napidíjasok memoranduma, a tűzérkaszárnya, új kórház stb.

Ki kezd? Vivat sequens!

Napi hírek.

Sok száz példányban küldjük szét nap-nap után a folyó héten az „Oedenburger Zeitung“ — „Soproni Ujság“-ot és tele szórjuk vele Sopron városának és Sopronmegyének minden zegét-zugát.

Kézről-kézre járnak majd a számok és ezeken meg ezeken olvassák.

Ez a legjobb alkalom arra, hogy a **hirdetményeket** a közönség minden rétegében terjesszük.

Felhívjuk a kereskedő ezégeket, hogy saját érdekükben használják fel a roppant számban való lapszétküldést áruik hirdetésére magyar és német nyelven.

Hirdetések felvételét lapunk kiadóhivatala (várkerület 121. szám alatt) eszközli a lehető legjutányosabb áron.

— **Ingtalanok forgalma.** Lagler Lajos és neje Zieger Mária megvették Glatz Lőrincz és neje Schranz Ferencz 294 négyszögöles Greisser-szöllőjét 150 frton. Polstermüller Anna kiskoru örökösei eladták: a) Rozenits Jánosnak és neje szül. Resch Aloizának 379 négyszögöles Kauratz-szántóját 390 frton és a 246²/₃ négyszögöles Grassnerszántót 100 frton; b) Polstermüller Károlynak és neje szül. Graf Teréziának a 246²/₃ négyszögöles Grassner-szántót 100 frton és egy 283 négyszögöles mélyut-szöllőt 305 frton. Giessenwährer János neje szül. Moser Mária után örökölt egy 375 négyszögöles Gsalzenbach-szántót. Max Nándor és neje Zethner Judit megvették Max András és neje Wollenhofer Aloizia és Max Teréz Setzenrain-szöllő részét 40 frton. Boór Károly és neje Pine-rits Jusztina megvették Wolfbeisz Nándor és neje Steiner Katalin 94 négyszögöles Gerichts-káposztásföldjét 295 frton. Glatz Lőrincz és neje Schranz Teréz megvették Schmidt Antal egy 815 négyszögöles Sand-szántóját 350 frton. A kiskoru Göttl Gottlieb, Károly és Katalin Göttl Gottlieb után örökölték egy Ziegel-szántó részt.

— **Halálozás.** Városunk egyik előkelő családjának tagja: Lenk Viktor, belgrádi könyvnyomdász. f. hó 2-án, életének 25. évében meghalt. A korán elhunyt fiatal embert április 4-én helyezik örök nyugalomra. Béke lengjen porai felett!

— **Lovag Payer Gyula dr.** világhíri északsarki utazó hétfőn, f. hó 8-án a városi színházban felolvasást tart az osztrák-magyar északsarki expedícióról. A tudós kutató beszélni fog az északsarki tartományokról, embe-kről, katasztrófákról, hajó- és szánkó-utazásokról, valamint az ottani éghajlat viszonyairól. A felolvasás tiszta jövedelme az 1896. évi osztrák-magyar északsarki expedíció alaptökéjének gyarapítására fordították. Az expedíciót, melynek ő felsége a király védnöke, lovag Payer Gyula dr. fogja vezetni. Jegyek előre válthatók Thiering Gyula könyvkereskedésében és a felolvasás napján a színház nappali és esteli pénztáránál. Ezen érdekes és tanulságos felolvasást t. olvasó-közönségünk b. figyelmébe ajánljuk.

— **A Répeze apad.** Ma délelőtti értesüléseink szerint a Répeze apadóban volt. Az apadás azonban mindössze csak 5 centimétert tett ki és a veszély még most is nagy. Dr. Baán Endre alispán tegnapi egész nap az áradás területén volt, a honnan este tért vissza Sopronba. Ma délután azonban újból Kapuvárra ment. A tegnapi nap folyamán vészbizottságot szervezett az alispán. E bizottságnak elnöke: Dr. Guary Béla helyettes főszolgabíró tagjai: Báró Berg Gusztáv, Gyulassy Gyula, a községi bíró és a jegyző. E bizottság feladata ügyelni arra, hogy a mentési és védekezési munkálatok akadálytalanul és rendszerben folyjanak. Tekintettel a Répeze áradása folytán fenyegető veszélyre, az alispán közbenjárására, a soproni posta- és távirat-igazgatóság a távirat hivataltalban éjjeli szolgálatot rendelt el. A kereskedelmi miniszternek naponta táviratilag küldenek jelentést a vizállásról. Az alispán tudósította a csepregi és pulyai járások főszolgabíróját, hogy a vizállásról ők is küldjenek naponta jelentéseket. A répezementi községek elhatározták, hogy kérvényezni fogják a törvényhozásnál, hogy szerezzen törvényt a Répeze szabályozására.

— **A torna- és tűzoltó-egyesület** f. hó 6-ára hirdetett rendes közgyűlése közbejött akadályok miatt kedden, f. hó 9-én, este fél 8 órakor lesz megtartva, miről az egyesület t. tagjai ezennel értesítettek.

— **Utezei verekedés.** Kedden reggeli 3—4 óra közt a színház-utezében Müller zenekarának néhány tagja és Kisovitz zenekari szolga közt nézeteltérések merültek fel, melyből aztán egy csinos kis verekedést rögtönöztek. A harcias vért Kisovitz-ot a rendőrség vette pártfogásába, a mennyiben gondoskodott hűvös helyről, hol vérenek lehülése után unalmában dudolhatja most már: Csak lassan, lassan...

— **Öngyilkosság.** Orbán József egyedül lakos a múlt napok egyikén felakasztotta magát. Senki sem tudja mi vitte végzetes tetteire.

Törvénykezés.

Bűnügyi tárgyalások.

A soproni kir. törvényszék 1895. évi április 2-án a következő bűnügyet tárgyalta:

(Sulyos testi sértés.) Varga Vinczéné szül. Varga Etel 24 éves vasuti ör neje a vizsgálat adataival megegyezőleg beismeri, hogy múlt évi április 2-án, este felé összeszólalkozott Hammerschmidt Lajosné szül. Kroyer Agnes, vasuti rak-táros neje, garthai lakossal, mely összeszólalkozásnak verekedés lett a vége. Varga Vinczéné a vita hevében egy sodrófát kapott fel, és avval Hammerschmidt-né agyba-főbe verte; de Hammerschmidt-nének sikerült a sodrófát Vargáné kezéből kicsarni és most ő lépett fel támadólag és Vargáné annyira eldöngötte, hogy az a földre bukott. A győztes Hammerschmidt-né már távozni készült, midőn Vargáné a földről felugorva lakására szaladt és onnan egy fejszével rohant Hammerschmidt-né után, a kit a fejsze élével néhányszor megütött, úgy hogy Hammerschmidt-né a földre esett.

Az orvosi szakértők véleménye szerint a Hammerschmidt Lajosné ejtett sérülések sulyosak és begyógyulásuk husz napnál több gyógyítási időtartamot igényelnek, míg a Vargáné ejtett sérülések husz napon belül gyógyíthatók.

A tényálladék ekként megállapítva lévén, Varga Vinczéné sulyos testi sértés büntetével, Hammerschmidt Lajosné pedig sulyos testi sértés vétségével van vádolva.

Varga Vincze, az egyik vádlottnak férje, is vád alá volt helyezve, mint bűnség, amennyiben a tanuk azt vallották, hogy Varga Vincze akkor, midőn neje a fejszével Hammerschmidt-né után futott, ez utóbbit fellökte, hogy neje könyében elbáhnasson vele, de a kir. törvényszék ezen vádlottat felmentette, minthogy a bizonyítékokat nem találta elegendőnek.

Varga Vinczéné ellenben 6 havi börtönrre, Hammerschmidt Lajosné pedig 3 havi fogházra és 3 forint pénzbüntetésre ítéltetett.

Hammerschmidt-né és Varga Vincze ezen ítéletben megnyugodtak, ellenben Varga Vinczéné fellebbezést jelentett be.

Közvádó mind a három vádlottra nézve fellebbezett.

Irodalom és művészet.

Színház.

A bőregér. Strauss J. dallamos operettje Áldor Juliska k. a.-nak, a társulat kedves primadonnájának jutalomjátéka alkalmából került színre. A jutalmazandót igen rokonszenvesen fogadták és szép babérlantot nyújtottak fel neki a zenekarból.

Áldor szép csengő hangjával előnyösen juttatta érvényre Rosalinda szerepét és kiváló sikert aratott a „kesergő leány“ című dalbetéttel is, melyet ismételnie kellett.

Szende Anna „Adél“ szerepében kedves volt; mem kevésbé Rontai Boriska „Orlofski hercege“ alakításában.

A férfiszereplők közül Sziklai nem állta meg helyét teljesen; eltekintve attól, hogy derék komikusunknak hiányzott a szerephez való tenorhangja, még játéka sem volt kifogástalan, mert hiányzott belőle a kellő elegancia és diszert előkelőség. Maszkja is inkább emlékeztetett valami tuczatemberre, mint szalonok gavalléjára. Békessy szép eredménnyel csinálta meg Dr. Falke szerepét; Szilágyi elfogadhatóan alakította Frank fogházigazgatót. Végül Perényit és Beczkóit, kell megemlítenünk, a kik Alfred és Frosch szerepében dicsőséggel osztozkodtak.

Eltekintve egy pár gyöngégtől, az énekszámok elég jól mentek; nem hagyhatjuk azonban említés nélkül, hogy „nálunk Canadában“ nem szokásos török ruhában öltözni.

—v.—

Táviratok.

Budapest, ápril 3. (Képviselőház.) A ma tartott képviselőházi ülésben dicsőretre méltó részrehajlatlansággal megválasztották a bizottságokat. Az ülés végén Szinay Gyula interpellált a munkás-betegsegélyző-pénztár tárgyában.

Budapest, április 3. Pázmándy Dénes országgyűlési képviselő, mint azt az önök levelezőjével közli, szombaton Sopronba utazik az „Irodalmi körben“ kitűzött előadása megtartása végett.

Budapest, április 3. A fővárosi rendőrség eltitkolja Szeles hírlapíró letartóztatását, kit a Hentzi-szobor ellen elkövetett merénylettel gyanúsítanak, hogy az esetleges büntársak utáni kutatásokat meg ne hiúsítsák. Hentaller Lajos országgyűlési képviselő is kompromitáltnak látszik; de kivüle más személyiségekre is kiterjed a gyanu.

Bécs, ápril 3. A ma tartott püspöki értekezleten Schönborn gróf biboros ő eminenciája jelentést tett római utazásáról.

Budapest, április 3. (Gabonatózsda.) Buza öszre 7.11—12; Buza tavaszra 7.02—03; Buza május-juniusra 6.90—91; Rozs tavaszra 5.96—98; Rozs öszre 6.15—17; Tengeri május-juniusra 6.63—65; Zab tavaszra 6.61—62; Zab öszre 6.11—12; Káposzta repeze augusztus-szeptemberre 10.60—65. Buza-ajánlat kevés. Ajánlat és kereslet csekél. Összesen 15.000 mm. került forgalomba szilárd árak mellett. A többi árukban csekély volt a forgalom, de szilárd árak. Idő: borus!

Vegyések.

(Három millió agglegény.) A legutóbbi népszámlálás adatai szerint három millió agglegény van Amerikában. Megjegyzendő, hogy agglegénynek vettek minden fiatal embert, aki harminczadik évét betöltötte s meg nem házasodott. Érdekes, hogy az amerikai újságok az agglegények e nagy számát abból magyarázzák, hogy a megélhetés nagyon nehéz s a fiatal emberek jól meg-gondolják megházasodjanak-e s nyakukba vegyék a család eltartásának nehéz gondját. Persze, az amerikai milliomas kisasszonyok mind európai arisztokratákhoz mennek feleségül.

(Nincsenek többé gyermekek.) Chicagóban nagyon eredeti s igazán amerikai módon akarják az ifjúságot hazaszeretetre tanítani s politikailag érett polgársággá nevelni. E pillanatban egy gyermekköztársaság alapításán fáradoznak, a melyet egész Északamerikára ki fognak terjeszteni. Első sorban Chicagó számára választottak városi tanácsot. Kár, hogy levelezők nem írja meg, mely téren akarják e tanács törvényhozói működését érvényesíteni. Ha a chicagói kísérlet sikerül, akkor annak mintájára a többi államokban is fel-állítják majd a gyermekek törvényhozását s léte-síteni fogják a szövetség-gyermekkongresszust is.

S az amerikai sajtó egész komolyan tárgyalja ezt a kérdést. A chicagói alapító gyűlésre minden iskola két megbízottat küldött: egy fiút és egy leányt. A gyűlést egy tekintélyes pap nyitotta meg.

(A só hasznáról.) A só igazán nélkülözhetlen minden háztartásban nemcsak a főzéshez, ez magától értetődik, de számtalan esetben hasznát vehetjük. Borszeszben vagy szalmiákszeszben föloldva pompás tisztító-szer a zsírfoltok ellen. Ha üveg vagy porcellánedényeket gyorsan ki akarunk hűteni, csak sós vízbe kell állítani. A petroleum sokkal fényesebben ég, ha a lámpa olajtartójába egy kávéskanál sót teszünk. Sós ezet a legjobb tisztítója a réztárgyaknak, mint p. o. kályhaajtók, kilincsek stb. Ha sós vízbe mossuk a fekete posztót, színét megtartja és nem zsugorodik össze. Szalmagyékények, kosarak, székek nádfonata egészen ujjnak látszik, ha sós vízzel lemossuk. Rozsda-és tentafoltokat is eltávolíthatunk, ha sós teszünk a citromlébe és ezt a forró napon hagyjuk elol-vadni, aztán bekenjük vele a foltokat. A szőnyegek színe is sokkal üdőbb marad, ha sóprés előtt behintjük őket nedves sóval vagy kiporolás után sósvízes ronggyal végig simítjuk. Sósvízes ken-dőbe csavart sajtmaradék is igen sokáig eltehető, a nélkül, hogy megkeményednék.

(Három hold földért egy millió.) A „Délmagyarországi Közlöny“ írja ezt a furcsa kis históriát: Nagy-Kikindán történt márczius hó 21-én, hogy egy szegény atyafinak 3 hold földjét doboltatta a végrehajtó. Árverezők persze nem sokan voltak, de a ki komolyan öhajította venni, csak kettő akadt. Ez azonban nem alterálta az egyiket, hogy Várnay végrehajtónak senki töb-betjére 800 frt kikiáltási ár ellenében oda ne szőljon, hogy: — 1,000.000 frt. A végrehajtóban persze ellült a vér, megijedt e szörnyű summa hallatára s kétkedni is kezdett az árverező épelműségében, felkérte hát, hogy írja le neki, vajjon tud-e fogal-mat alkotni magának arról, mennyi az az egy millió forint. Az árverező fél leirta, s így mivel nem vagyontalan ember, rajta marad a 3 hold föld egy millió forintért. Érdekes tudni, hogy ily összeg után a kincstárnak most majd 43.000 frt illeték jár. S ha az ipse nem tudja is az ígért 1,000.000 frtot a három hold földért beszo-gáltatni, megeshetnék hogy a kincstár behajtja a maga 43 ezer frtját.

Sopron sz. kir. városi színház.

Igazgató: Komjáthy János.

Folyó-szám 90

Bérlet 69. sz.

Csütörtökön, 1895. április 4-én

VIDOR DEZSŐ jutalomjátékául

A csapodár.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta Viktorien Sardou. Fordították: Verezik Árpád és Fésüs György.

Szerkesztői üzenetek.

M. Z. helyben. Igaza van, hogy tág fogalom. De azért nem tartjuk rosszakaratnak, inkább csak egy kis ud-variátlanság, mely fölött napirendre térhetünk. Üdvözlét!

F. G. Szombathely. Szívesen fogadjuk, tessék utnak indítani.

P. I. Kismarton. Sorsjegye nem nyert.

R. G. Ágfalva. Verseket nem közlünk, azonban köz-érdekű dolgoknak szívesen adunk helyet lapunkban.

Értesítéseket, önálló dolgozatokat, ezikkeket közlésre szívesen fogadunk el. Bérmentelen leveleket visszautasítunk. Kéziratok visszaadására nem vállalkozunk. A szerkesztőség-hez intézett kérdésekre készséggel felelünk. Levélbeli válasz esetén bélyeget kérünk mellékelni.

Kiadóhivatali üzenetek.

A kiadóhivatal hatáskörébe tartozó kérdésekre azonnal megadjuk a választ.

Vasuti forgalom.

Győr-sopron-ebenfurti vasut.

Indulás Bécs-felé: 5.40 reggel, 9.44 délelőtt, 3.17 délután.
Indulás Győr-felé: 6.00 reggel, 2.08 délután, 6.56 este.
Érkezés Bécsből: 9.16 délelőtt, 1.58 délután, 6.22 este.
Érkezés Győrből: 9.20 délelőtt, 3.04 délután, 8.38 este.

Távirati értesítés a tőzsdéről.

Bécs, április 3.

Egységes járadék . . . 101.75	Magyar hitelbank . . . 475.75
Magy. arany-kor.-jár. 124.—	Länderbank 293.60
4% magy. kor.-jár. 99.32	Unionbank 334.—
Magy. földteherm.-köt. 99.25	Államvasut 453.25
Anglo-bank 173.—	Délivasut-részvény . 112.37
Osztr. bank-egyesület 156.50	Napoleonador 9.68
Osztrák hitelbank . 413.50	Márka 59.73

A magyar rész felelős szerkesztője:

Koór József.

Kiadó-tulajdonos: Romwalter K. és fia.

Genossenschaft des Oedenburger
Spar- und Darlehen-Vereines.

Kundmachung.

Die Direktion der Genossenschaft des Oedenburger Spar- und Darlehen-Vereines bringt hiemit zur allgemeinen Kenntniß, daß im Sinne der Statuten zum Wirkungskreise des Vereines folgende Geschäfte gehören:

1. er übernimmt Einlagen auf Spar-Büchel, die Verzinsung beginnt am ersten Geschäftstage nach der Uebernahme und hört mit dem Fälligkeits-, bezüglich Rückzahlungstage auf;
2. er ertheilt Vorschüsse an seine Mitglieder bis zur Höhe der Antheilseinlage ohne jede weitere Garantie;
3. er gibt Darlehen an Privatpersonen gegen hypothekarische Sicherstellung und an politische und Kulturgemeinden gegen Vorlage der Bewilligung der vorgesetzten Behörden;
4. er gibt Vorschüsse auf Werthgegenstände, Werthpapiere und Waaren;
5. und eskomptirt Wechseln.

Ueber die Eskomptirung von Wechseln entscheidet täglich das Zensoren-Komitée.
Oedenburg, am 3. April 1895.

256

Die Direktion
der Genossenschaft des Oedenburger Spar- und Darlehen-Vereines.

ÜBERALL VORRÄTHIG 17 MEDAILLEN

FEINSTE QUALITÄT · MÄSSIGE PREISE

CHOCOLAT
SUCHARD
NEUCHÂTEL (SCHWEIZ)
CACAO

LEICHTLÖSLICHER CACAO
Ausgiebig · 4 K^g = 200 TASSEN · Nahrhaft

FAK

fiatal gyümölcs-, uti-, fasor-
és díszfák, legjobb fajok szép
egyenes törzsűek. Díszbokrok.
Olcsó árak. Arjegyzék bérmentve.
Meyne János Sopron. 253

Bérbeadás esetleg eladás.

Falun kerttel egybekötve, egész évre butor nélkül, nyaralásra pedig butorzzattal bérbeadtik egy lakház, mely áll: 5 szobából, 1 felső és 1 alsó konyhából, pincze és mellékhelyiségekből.

Felvilágosítást szerezhetni Sopronban, hosszúsor 11. sz. alatt Baboss Imre ügyvédnél, hol a házmesternél egyuttal rózsafák 55 kr-ával és 4 ablakra való jókarban levő zsalu is vehető.

255

Wer in allen
kaufkräftigen Kreisen wirksam
annonciren will

der publizirt nunmehr seine Inserate, Reklamen etc. deutsch und ungarisch in der „Oedenburger Zeitung—Soproni Ujság“ denn es ist anerkannt das verbreitetste Blatt im deutschen und ungarischen Publikum des Comitates, sowie der Stadt Oedenburg!

Wer billig annonciren will, der kauft sich Inseraten-Marken für unser Raumabonnement.

A ki minden
venni szándékozó körökben eredménnyel
hirdetni akar

az hirdetéseit, reklámjait stb. tegye közzé németül és magyarul az „Oedenburger Zeitung—Soproni Ujság“-ban, mert ez elismerve a legelterjedtebb napilap a megye, valamint Sopron városa német és magyar olvasóközönsége közt.

A ki olcsón hirdetni akar, az vegyen magának hirdetési tér-bérlet-könyvecskéket, melyekért rendkívüli előnyös árakat számítunk.

Preis: 6

Für Soco: Wa
Für Auswärts
Brettljäh

Oede

Mit
auf die „D
Prän

10 fl., halb
loco Oedenb
halbjährig C

Das Abon
Tage entri
Die Red

Sine

Die

Wien, vor
beschämend

Blättern
in der gefi

jenheits de
lebhafter C

eine Spi
auf ihre

von der u
so intensi

durch ihren
läppisch b

dringlichen
denlos gei

Einsicht u
Gefinnung

Mit

2. d. die g
geprochenst

o b e r t (!)

ichon in de

ansüben,

ich m u y i

welche es

zu verschla

sein öffentl

Pfuhl feige

cher Verfor

Man

zärtlicher

vielleicht g

anzugehöre

hundert, d

der Intellig

zu sein, mit

gen Str

jüdischen

Pflichten g

wie der chr

feigem Ueb

ide Zurück

Patrioten,

und Ungar

chieden me

schaft, Kunst

zen, beweise

geistige Ent

Wohheit, a

grenzt.

Diese

gesunden L